

С Т А Н О В И Щ Е

на съдията Стефка Стоева по к.д. № 21/2013 г.

Като споделям изразеното в мотивите на определението становище за недопустимост на искането, поддържам и изразеното от мен становище при постановяване на определението за допускане на искането за разглеждане по същество, че искането е недопустимо и на основание чл. 21, ал. 5 ЗКС.

Искането за установяване на противоконституционност на Решението на Народното събрание от 19 юни 2013 г. изглежда ново, тъй като е за установяване противоконституционност на решение, с което съдът не е бил сезиран преди и не се е произнесъл с решение. В действителност ако се произнесе по същество по искането съдът неизбежно ще се занимае с въпроса за статуса на Делян Пеевски – има ли той качеството на председател на ДАНС поради противоконституционност на оспореното решение или решението не противоречи на основния закон и той има качеството на народен представител.

Съгласно чл. 21, ал. 5 ЗКС, когато Конституционният съд се е произнесъл с решение или с определение за недопустимостта на направеното искане, по същия предмет да не могат да се правят нови искания. Законът не случайно използва „произнасяне по същия предмет”, а не „произнасяне по същото искане”, от което и следва, че идентичен трябва да е предметът на делата, а не формулираните по различни начини искания. Цитираната разпоредба, като всяка забранителна норма, следва да се тълкува ограничително, но и същевременно тя не бива пряко да се нарушава или да се заобикаля процедурно.

Намирам, че предметът на настоящия конституционен спор не е само формулираното в искането установяване на противоречие с Конституцията

на решението за отмяна на избора на Делян Пеевски за председател на ДАНС. То цели преди всичко Конституционният съд отново да се занимае с въпроса за статуса му на народен представител, но вече по повод оспорване конституционносъобразността на решение на Народното събрание.

С Решение № 7 от 2013 г. по к.д. № 16/2013 г. съдът вече се произнесе по статуса на Пеевски, като не уважи отправеното искане за установяване на несъвместимост като народен представител поради изпълняване на друга държавна служба, която според закона е несъвместима с положението на народен представител. Видно от доказателствата по това дело и от мотивите на решението, Делян Пеевски е подал оставка като народен представител на 14.06.2013 г., по която няма произнасяне и която на 17.06.2013 г. е оттеглена, след което на 19.06.2013 г. с оспореното решение е отменено решението за избора му от 14.06.2013 г. При постановяване на решението в тази част съдиите са се обединили около тези безспорно установени факти и вече въз основа на тях са достигнали до различни правни изводи относно статуса на Делян Пеевски. Мнозинството от 11 съдии е приело, че той има качеството на народен представител, след като обсъжда въпроса за несъвместимостта му като народен представител. Върху тази база едната група съдии обосновават извода си, че той именно като депутат е в състояние на несъвместимост поради изпълнението на друга държавна длъжност, а другата група съдии считат, че в случая няма основание да бъде установена несъвместимост на народен представител. Един съдия е изразил становището, че Делян Пеевски е изгубил качеството на народен представител поради това, че решението за избора му за председател на ДАНС съдържа и решение за освобождаване като депутат. Никой от съдиите не е застъпил становището, че той е продължил да бъде председател на ДАНС след приемане на

приложеното като доказателство по делото решение от 19.06.2013 г., защото то е противоконституционно.

Доказателствата по настоящето дело са същите сравнени с тези по к.д. № 16/2013 г. и те установяват същите факти. Намирам, че е недопустимо да се прави повторна преоценка на абсолютно едни и същи факти и да се иска от съда да ревизира предходно свое решение под предлог, че е сезиран с друго искане, мотивирано със защита на правовата държава и принципа за правна сигурност. Оспореното решение не е прието против волята на прекия му адресат /посочената в решението практика на парламента сочи на отменени впоследствие решения за избор и без съгласието на избраните/, а е пряко свързано с оттеглянето на депозираната в Народното събрание оставка на Делян Пеевски, поради което и решението има смисъл само в съчетание с оттеглената оставка, доколкото двете принадлежат към сложен фактически състав за прекратяване на възникнала несъвместимост.

В случая съдът упражнява специфично правомощие по решаване на индивидуален конституционен спор. Естеството на тези производства налага не само исканията да имат различни основания, но и те да се обосновават с различни факти и да почиват на нови обстоятелства, които вече не са преценявани от съда. При решаване на конституционен спор относно искане за установяване на несъвместимост на народен представител, съдът безспорно е длъжен да прецени всички факти по делото, които имат отношение към статуса му, защото съгласно чл. 22, ал. 1 ЗКС той не е ограничен с посоченото в искането основание за несъответствие с Конституцията. Поради това считам, че когато новото искане се позовава без каквато и да е промяна на същите факти, по които съдът се е произнесъл с решение, е налице „същият предмет” по смисъла на чл. 21, ал. 5 ЗКС и това прави искането недопустимо.

Съдия: